

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING**2019/EØS/10/68**

av 30. oktober 2014

om likeverdighet mellom rammereglene i Australia for sentrale motparter og kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre

(2014/755/EU)(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 25 nr. 6, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Framgangsmåten for anerkjennelse av sentrale motparter etablert i tredjestater, som er fastsatt i artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, har som formål å gjøre det mulig for sentrale motparter som er etablert og har tillatelse i tredjestater med reguleringsstandarder som er likeverdige med dem som er fastsatt i nevnte forordning, å levere clearingtjenester til clearingmedlemmer eller handelsplasser etablert i Unionen. Denne framgangsmåten for anerkjennelse og den tilknyttede beslutningen om likeverdighet bidrar dermed til å nå det overordnede målet i forordning (EU) nr. 648/2012 om å redusere systemrisikoen ved å utvide bruken av sikre og solide sentrale motparter til å klare OTC-derivatkontrakter, også når de sentrale motpartene er etablert og har tillatelse i en tredjestat.
- 2) For at en tredjestats rettsorden skal anses som likeverdig med rettsordenen i Unionen når det gjelder sentrale motparter, bør de vesentlige resultatene innenfor de gjeldende rettslige og tilsynsmessige rammene være likeverdige med Unionens krav med hensyn til de reguleringsmålene som nås. Formålet med denne likeverdighetsvurderingen er derfor å kontrollere at de rettslige og tilsynsmessige rammene i Australia sikrer at sentrale motparter som er etablert og har tillatelse der, ikke utsetter clearingmedlemmer og handelsplasser etablert i Unionen for et høyere risikonivå enn de kan bli utsatt for av sentrale motparter med tillatelse i Unionen, og følgelig ikke utgjør en uakseptabelt stor systemrisiko i Unionen.
- 3) Den 1. september 2013 mottok Kommisjonen tekniske råd fra Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) om de rettslige og tilsynsmessige rammene som gjelder for sentrale motparter med tillatelse i Australia. I forbindelse med de tekniske rådene ble det fastslått at alle bestemmelsene i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012 er gjengitt i tilsvarende rettslig bindende krav som gjelder på jurisdiksjonsnivå for sentrale motparter med tillatelse i Australia.
- 4) I samsvar med artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 må tre vilkår være oppfylt for å kunne fastslå at en tredjestats rettslige og tilsynsmessige rammer for sentrale motparter med tillatelse der er likeverdige med dem som er fastsatt i nevnte forordning.
- 5) I henhold til det første vilkåret må sentrale motparter med tillatelse i en tredjestat oppfylle rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene fastsatt i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 6) De rettslig bindende kravene i Australia for sentrale motparter som har tillatelse der, består av Corporations Act 2001 (heretter kalt «Corporations Act»), som sammen med Corporations Regulations 2001 (heretter kalt «Corporations Regulations») fastsetter den rettslige rammen for clearing- og oppgjørssystemer. Del 7.3 i Corporations Act fastsetter at før det kan tildeles lisens til å utøve clearing- eller oppgjørsvirksomhet, må ministeren blant annet ha forvisset seg om at den berørte sentrale motparten har hensiktsmessige driftsregler og -prosedyrer som er i samsvar med gjeldende lover og forskrifter, for, så langt det er praktisk mulig, å sikre at systemrisikoen reduseres, og at den sentrale motparten drives på en rimelig og effektiv måte. Den sentrale motparten skal også ha tilfredsstillende ordninger for å håndtere interessekonflikter og for å håndheve sine interne regler og framgangsmåter. Australian Securities and Investments Commission (ASIC) og Reserve Bank of Australia (RBA) gir ministeren råd om tildeling av lisenser til clearing- og oppgjørssystemer, informerer om endringer i deres interne regler og framgangsmåter og har ansvar for å vurdere, og i ASICs tilfelle håndheve, sentrale motparters oppfyllelse av forpliktelsene i henhold til Corporations Act.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 311 av 31.10.2014, s. 66, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 35/2017 av 3. februar 2017 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 78 av 22.11.2018, s. 52.

(1) EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

- 7) ASIC gir veiledning til regulerte foretak om visse særlige spørsmål som allerede er omfattet av lovgivningen. ASIC reviderte i desember 2012 sine retningslinjer om lisenser til og overvåking av lisenser til clearing- og oppgjørssystemer i den oppdaterte utgaven av «Regulatory Guide 211 – Clearing- and settlement facilities: Australian and overseas operators» (heretter kalt «RG 211»). ASICs RG 211 gjennomfører prinsippene for finansmarkedenes infrastruktur (PFMI) utstedt i april 2012 av Komiteen for oppgjørs- og betalingssystemer⁽¹⁾ (CPSS) og Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirområdet (IOSCO), som er relevant for forpliktelsene fastsatt i Corporations Act, og som gir veiledning til sentrale motparter om hvordan de skal oppfylle sine forpliktelser i henhold til Corporations Act. Manglende overholdelse av Corporations Act som forklart i RG 211 kan derfor føre til håndhevingstiltak og sanksjoner.
- 8) RBA har i henhold til Corporations Act myndighet til å fastsette standarder for finansiell stabilitet for å sikre at sentrale motparter driver virksomhet på en måte som medvirker til eller fremmer generell stabilitet i det australske finanssystemet. I november 2012 godkjente RBAs Payments System Board fastsettelsen av nye standarder for finansiell stabilitet, Financial Stability Standards for Central Counterparties (FSS), som omfatter 21 standarder for sentrale motparter med tilhørende delstandarder og veiledning. Med unntak av visse delstandarder, som trådte i kraft 31. mars 2014, trådte FSS i kraft i mars 2013. FSS skal overholdes av alle lisensierte sentrale motparter.
- 9) De grunnleggende prinsippene for clearing- og oppgjørssystemer fastsatt i del 7.3 i Corporations Act og i Corporations Regulations, som forklart i ASICs RG 211, og de FSS-ene som er fastsatt av RBA (heretter samlet kalt «grunnreglene»), utgjør de overordnede standardene som sentrale motparter må oppfylle for å få tillatelse til å levere clearingtjenester i Australia. Disse grunnreglene utgjør det første nivået av de rettslig bindende kravene i Australia. For å overholde grunnreglene vedtar sentrale motparter dessuten sine interne regler og framgangsmåter, som må være forenlige med de særlige kravene fastsatt i Corporations Act og Corporations Regulations, som forklart i RG 211, og i FSS, og disse framlegges for ministeren før det gis tillatelse som clearing- og oppgjørssystem. Endringer i sentrale motparters interne regler og framgangsmåter må meldes til ministeren. Ministeren kan avvise endringer i sentrale motparters interne regler og framgangsmåter. Sentrale motparters interne regler og framgangsmåter har kontraktsvirkning og er rettslig bindende for sentrale motparter og deres respektive deltakere.
- 10) De rettslig bindende kravene fastsatt i de grunnreglene som gjelder for sentrale motparter som har tillatelse i Australia, gir vesentlige resultater som er likeverdige med resultatene av de kravene som er fastsatt i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 11) Kommisjonen konkluderer derfor med at de rettslige og tilsynsmessige rammene i Australia sikrer at sentrale motparter som har tillatelse der, oppfyller rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene fastsatt i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 12) I henhold til det andre vilkåret i artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 må de rettslige og tilsynsmessige rammene i Australia med hensyn til sentrale motparter som har tillatelse der, sikre at nevnte sentrale motparter til enhver tid er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving.
- 13) Sentrale motparter med tillatelse i Australia er underlagt løpende tilsyn og overvåking av ASIC og RBA. ASIC har ansvar for å håndheve sentrale motparters overholdelse av sine forpliktelser i henhold til Corporations Act og foretar i den forbindelse periodiske vurderinger av hvordan sentrale motparter oppfyller andre lisensforpliktelser enn sine forpliktelser med hensyn til FFS og reduksjon av systemrisiko, og særlig deres plikt til å drive virksomhet på en god og effektiv måte i den grad det er rimelig å gjøre det, og den framlegger en rapport for ministeren, som offentliggjøres. RBA overvåker at sentrale motparter overholder sine forpliktelser i henhold til de respektive lisensene og når det gjelder finansiell stabilitet og reduksjon av systemrisiko, foretar periodiske vurderinger av de enkelte sentrale motpartenes overholdelse av FSS og framlegger en rapport for ministeren, som også offentliggjøres. Sentrale motparter med tillatelse i Australia kan motta skriftlige instruksjoner fra ministeren og fra ASIC. Dersom en sentral motpart ikke retter seg etter en skriftlig instruks, kan ASIC henvende seg til domstolene, som kan pålegge den sentrale motparten å rette seg etter den skriftlige instruksjonen.
- 14) Kommisjonen konkluderer derfor med at de rettslige og tilsynsmessige rammene i Australia med hensyn til sentrale motparter som har tillatelse der, sikrer løpende effektivt tilsyn og effektiv håndheving.

(1) Fra og med 1. september 2014 har Komiteen for oppgjørs- og betalingssystemer endret navn til Komiteen for betalings- og markedsinfrastruktur (CPMI).

- 15) I henhold til det tredje vilkåret i artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 må de rettslige og tilsynsmessige rammene i Australia inneholde et effektivt likeverdig system for anerkjennelse av sentrale motparter som har tillatelse i henhold til tredjestaters rettsorden (heretter kalt «sentrale motparter fra tredjestater»).
- 16) Sentrale motparter fra tredjestater kan søke om utenlandslisens for clearing- og oppgjørssystemer (heretter kalt «utenlandslisens for sentrale motparter»), som gir dem mulighet til å levere noen av eller alle clearingtjenester som de har tillatelse til å levere i sin hjemstat, i Australia.
- 17) De kriteriene som gjelder for sentrale motparter fra tredjestater som søker om utenlandslisens for sentrale motparter i Australia, er sammenlignbare med dem som gjelder for sentrale motparter fra tredjestater som søker om anerkjennelse i henhold til artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012. Som en forutsetning for anerkjennelse må lovgivningen i tredjestaten der den sentrale motparten har tillatelse, anses som «tilstrekkelig likeverdig» med den australske lovgivningen for sammenlignbare innenlandske sentrale motparter når det gjelder graden av vern mot systemrisiko og graden av effektivitet og rimelighet i tjenestene som oppnås. Vurderingen av «tilstrekkelig likeverdighet» innebærer betraktninger som ligner dem som gjøres ved vurderinger i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012. For å kunne tildele en utenlandslisens for sentrale motparter kreves det også at det opprettes samarbeidsordninger mellom australske myndigheter og vedkommende utenlandske tilsynsmyndigheter.
- 18) De rettslige og tilsynsmessige rammene i Australia bør derfor anses som et effektivt likeverdig system for anerkjennelse av sentrale motparter fra tredjestater.
- 19) Vilklårene fastsatt i artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 kan derfor anses som oppfylt av de rettslige og tilsynsmessige rammene i Australia med hensyn til sentrale motparter som har tillatelse der, og disse rettslige og tilsynsmessige rammene bør anses som likeverdige med kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012. Kommisjonen bør på grunnlag av opplysninger fra ESMA fortsatt overvåke utviklingen i de rettslige og tilsynsmessige rammene i Australia for sentrale motparter og forvise seg om at de vilklårene som ligger til grunn for denne beslutning, er oppfylt.
- 20) Tiltakene fastsatt i denne beslutning er i samsvar med uttalelse fra Den europeiske verdipapirkomité —

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Ved anvendelse av artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal de rettslige og tilsynsmessige rammene i Australia for sentrale motparter med tillatelse der, som består av del 7.3 i Corporations Act 2001 og Corporations Regulations 2001, som forklart i «Regulatory Guide 211 – Clearing- and settlement facilities: Australian and overseas operators», og Financial Stability Standards for Central Counterparties, anses som likeverdige med kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012.

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 30. oktober 2014.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President